

[Pürschel.]

med den Udvikling, som sker indenfor dansk Retsvæsen, bliver det stedse vigtigere, at netop disse Pladser besættes med de bedst mulige Folk.

Dette at være en god Nævningetingsformand er en sjælden Evne, som kræver af sin Mand baade et indgaaende Kendskab til Straffeloven, den nye og den gamle, til Straffelovens Aand og tillige en Respekt for Lægmands Medvirken i Retsplejen og en Evne til at tale til disse Lægmand, at hans Ræsonnementer er juridisk uangribelige og dog let forstaaelige for Lægmand, og han maa tillige have den Evne at stille Lægmandene frit, ikke søge at paaoktrojere dem sin Opfattelse, hvorved han ofte vil naa det modsatte af det, han tilsigter. Det siger sig selv, at Evner som disse findes sjældent, og derfor vilde det være en stor Værdi, om man kunde bevare saadanne Mænd i Landsretterne; man vilde have gjort det lettere for dem, hvis man havde givet dem den samme Adgang, som man nu giver Højesteretsdommerne, til at bevare deres fulde Embedsindtægter ved Afgangen. Nu gaar man den Vej, at man netop trækker dem bort fra disse Stillinger, thi det maa man forstaa, at de Folk, som udfylder denne Plads, alle er velegnede til at gaa ind i Landets Højesteret.

Dette lægger jeg saa megen Vægt paa, at jeg har maattet slutte mig til de Dele af mit Parti, der i det hele er Modstandere af Lovforslaget. Jeg vil altsaa ikke kunne medvirke til dets Gennemførelse, jeg skal dog anbefale, at man undlader at stemme mod de Ændringsforslag, der er stillet, undtagen det ene med Hensyn til Højesteretsdommernes og Retspræsidenternes Stilling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal overfor de Udtalelser, der fremkom fra Udvalgets ærede Ordfører om at bekræfte, at jeg tiltræder den Udtalelse, der staar i Betænkningen om, at Politimestre bør ligestilles med Dommere med Hensyn til Beregning af Tjenestealder efter det Ændringsforslag, som her er stillet i Udvalget, og som jo sikkert vil blive vedtaget af det høje Folketing i Dag, sige, at det sker hermed. Jeg tiltræder ganske denne Udtalelse.

Jeg tiltræder ogsaa helt og holdent den Udtalelse, som den ærede Ordfører fremsatte om, at § 71 herefter, naar dette Forslag er blevet til Lov, kun ganske undtagelsesvis kan anvendes.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel skal

jeg sige, at det ærede Medlem ved jo, at jeg deler ikke den Opfattelse, at Højesteret kan omstøde en Lov, som paa ordinær og rigtig Maade er vedtaget af begge Rigsdagens Ting og stadfæstet i Statsraadet af Kongen, men det skal vi jo ikke til at diskutere nu. Højesteret er jo af en anden Mening, og det er naturligvis ikke umuligt, at der kan være en eller anden, som vil have dette forelagt for Domstolene. Om saa Højesteret, saaledes som Lovforslaget nu efter al Sandsynlighed bliver ændret og vedtaget, kan siges at være i Stand til at paadømme dette Spørgsmaal, skal jeg lade staa hen. Men det er jo Fremtidsmusik. Nu gælder det om at faa Forslaget vedtaget.

Til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte om de Ændringsforslag, som han kunde have interesseret sig for, maa jeg sige, at naar man her i Henhold til gammel Praksis gaar til at give Højesteretsdommerne og Præsidenterne i Landsretterne fuld Gage, naar de gaar af efter at have fyldt 70 Aar, saa er det, hvad der svarer til en naturlig Udvikling her i Landet. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at gaa videre. Hvis man var gaaet videre, tror jeg, man havde belastet dette Forslag saaledes, at man læssede paa det mere, end der kunde have været gennemført. Jeg har forsøgt at føle Rigsdagen paa Pulsen med Hensyn til dette Spørgsmaal, og det er min bestemte Opfattelse, at hvis man var gaaet frem, saaledes som det ærede Medlem anbefalede, og havde taget alle Landsretsdommerne med blandt dem, der skulde have fuld Gage i Pension, naar de gik af, naar de blev 70 Aar, var der slet ikke blevet noget ud af det hele. Derfor maa jeg anbefale, at man holder sig til det, der her er foreslaaet.

Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte sig med saa stor Respekt om en dygtig Nævningetingsformands Arbejde, kan jeg fuldt slutte mig dertil; men jeg vil ikke finde det rigtigt, at man bestræbte sig for at faa den, som en Gang havde lagt Dygtighed for Dagen som Nævningetingsformand, til at blive siddende som Nævningetingsformand, indtil han blev 70 Aar. Jeg synes, det er langt bedre, at unge Kræfter rykker frem efter deres Forgængere og ogsaa kommer til at prøve deres Evner og udvikle den Dygtighed, som de er i Besiddelse af. Derfor tror jeg ogsaa paa dette Punkt, at det er det rigtige, som er bragt i Forslag af Flertallet, og jeg anbefaler de af Flertallet stillede og det af mig stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse.